INCASSOKLACHT.NL

UITSPRAAK 260901

Datum: 23 september 2026

Subcommissie: M. Plas, M. Starrenburg, mr. S. Roeloffs (hierna: de '***Commissie'***).

PARTIJEN:

I. **Bram Verhagen** h.o.d.n. **Verhagen Bouwadviesbureau**, ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 87260751, zijnde een natuurlijk persoon, werd aangesproken door de incassodienstverlener (hierna: de '***Klager'***)

II. De incassodienstverlener **nl.legal** (hierna: de '***Incassodienstverlener'***)

Partijen gezamenlijk te noemen '***Partijen'***,

KERN:

1. De Klager klaagt dat de Incassodienstverlener hem op onjuiste wijze heeft aangesproken voor een gestelde inbreuk op auteursrecht van haar opdrachtgever. Hij klaagt over de bij hem in rekening gebrachte buitengerechtelijke kosten en het ontbreken van een factuur, over de gehanteerde reactietermijn van vijf dagen en het uitblijven van uitstel, over een benadering op zondag, over gestelde intimidatie en oneigenlijke druk, over de onderbouwing van het gevorderde bedrag, en over het ontbreken van een kennisgeving van algemene voorwaarden en van een BTW-factuur. De Commissie acht de Klacht gegrond voor zover deze ziet op de gehanteerde reactietermijn en de daarbij toegepaste oneigenlijke druk, op de benadering op zondag en op de onderbouwing van het gevorderde bedrag. Voor het overige is de Klacht ongegrond, met dien verstande dat de Klacht ten aanzien van de BTW-factuur niet-ontvankelijk is. De Commissie verbindt hieraan geen sanctie of maatregel en bepaalt dat ieder der Partijen de eigen kosten draagt.

VERLOOP PROCEDURE:

2. Op 1 december 2025 diende de Klager middels het klachtenformulier een klacht in bij incassoklacht.nl (hierna: de '***Klacht'***). De Klacht is na het doorlopen van de interne klachtenprocedure van de Incassodienstverlener en na aanlevering van de vereiste gegevens in behandeling genomen. De Incassodienstverlener reageerde tijdig met een verweerschrift van 26 maart 2026.

FEITEN:

3. Uit de stukken haalt de Commissie de volgende feiten. De Klager gebruikte op zijn website een aantal foto's van een woning ten behoeve van zijn bedrijf. De Incassodienstverlener trad op namens een fotostudio (hierna: de '***Opdrachtgever'***), die stelt de auteursrechten op die foto's te hebben.

4. Op vrijdag 28 november 2025 stuurde de Incassodienstverlener de Klager een brief. De Incassodienstverlener schrijft dat de Klager op zijn website foto's heeft gebruikt van de Opdrachtgever en dat hij daarvoor geen toestemming had. De Incassodienstverlener schrijft dat de Klager conform geldende jurisprudentie een vergoeding dient te betalen en dat de Klager de foto's moet verwijderen. De Incassodienstverlener stelt vervolgens dat zij tot een snelle oplossing wil komen en dus de zaak wil schikken voor een bedrag van €2.118,03. Zij voegt een vaststellingsovereenkomst bij en verzoekt het bedrag binnen vijf dagen te betalen. Vervolgens voegt de Incassodienstverlener nog bij dat de schadeposten in totaal op een bedrag van €4.527,23 uitkomen, opgebouwd uit de posten juridische kosten (€234,03), licentievergoeding (€1.884,00), inbreuk persoonlijkheidsrecht (€942,00), inbreuk auteursrecht (€942,00) en een post 'incassokosten' (€525,20). De brief vermeldde de mogelijkheid om uitstel te vragen, bezwaar te maken en een eigen voorstel te doen. De brief vermeldt dat bij een bezwaar het schikkingsaanbod komt te vervallen.

5. De brief werd op 30 november 2025 bij de Klager bezorgd. Op 1 december 2025 diende de Klager voor het eerst een klacht in bij incassoklacht. De klacht hield in dat hij op een zondag was benaderd, dat er een termijn van slechts 5 dagen werd gegeven, dat bij een bezwaar er in plaats van €2100 een bedrag van €4500 verschuldigd zou zijn, dat er incassokosten werden voorgespiegeld die je niet mag rekenen, dat hij ook geen redelijke mogelijkheid kreeg om iemand voor hulp te benaderen. De Klager had toen nog niet de interne klachtenprocedure van de Incassodienstverlener doorlopen en dus kon de klacht nog niet in behandeling worden genomen.

6. Op 2 december 2025 wees de Klager het voorstel van €2.118,03 af en deed hij een eigen voorstel van €500, geldig tot 3 december 2025 17:00 uur. Dezelfde dag wees de Incassodienstverlener dit af en deed zij een tegenvoorstel van €1.176,03 tegen finale kwijting, met aanhouding van de termijn tot 3 december 17:00 uur.

7. Op 3 december 2025 wees de Klager ook dit tegenvoorstel af met een toelichting waarom hij vindt dat er van een auteursrechtschending geen sprake is, en deed hij een nieuw voorstel van €300 dat wekelijks met €100 zou afnemen.

8. Op 4 december 2025 om 08:07 uur stuurde de Incassodienstverlener een herinnering aan het oorspronkelijke schikkingsvoorstel van €2.118,03. De Klager reageerde met het verzoek het oude schikkingsvoorstel te verlengen. De Incassodienstverlener gaf vervolgens aan dat de voorbereidingen voor de rechtszaak zijn gestart en die zou op 19 december in Amsterdam zijn.

De Incassodienstverlener deed vervolgens weer het aanbod om de zaak af te doen voor €1.176,03 tot de volgende dag 12:00 uur. Hierna betaalde de Klager €1.176,03.

9. Op 5 december 2025 schreef de Klager aan de Incassodienstverlener dat hij een klacht indient met dezelfde klachten als hij eerder bij Incassoklacht had ingediend. Hier vulde hij op aan dat hij op 4 december 2025 voelde dat hij niet de kans kreeg om juridische ondersteuning te zoeken, hij beroofd is van een eerlijk proces en geïntimideerd is. Voorts klaagt de Klager dat de huisstijl van de Incassodienstverlener op het CJIB lijkt en op alle brieven en e-mails een justitielogo te zien zou zijn, waardoor het lijkt alsof het allemaal 'legaal' is. De incassodienstverlener bevestigde de ontvangst en gaf aan binnen zes weken met een reactie te komen.

10. Ook vroeg de Klager op 4, 5 en 12 december 2025 zonder reactie van de Incassodienstverlener om een BTW-factuur. Op 12 december 2025 schreef de Incassodienstverlener de e-mails gemist te hebben. Incassodienstverlener gaf aan dat zij geen factuur kon verstrekken omdat het volgens haar gaat om een schadevergoeding uit onrechtmatige daad en niet om een geleverde prestatie. Ook stelde de Incassodienstverlener bezig te zijn met de klachtafhandeling. Tot in januari 2026 correspondeerden Partijen verder over of er een BTW-factuur verstrekt moet worden. Op 7 januari 2026 reageerde de Incassodienstverlener inhoudelijk op de klacht. Dat leidde niet tot een oplossing. Derhalve is de Klacht op 8 januari 2026 opnieuw bij Incassoklacht ingediend.

INHOUD KLACHT EN VERWEER:

11. De Klager stelt in zijn klacht dat hij op een zondag benaderd is, dat er een termijn van slechts 5 dagen gegeven werd, dat bij een bezwaar er in plaats van €2100 een bedrag van €4500 verschuldigd zou zijn, dat er incassokosten worden voorgespiegeld die je niet mag rekenen, dat hij ook geen redelijke mogelijkheid krijgt om iemand voor hulp te benaderen. Voorts klaagt de Klager dat hij geen kennis kon nemen van de algemene voorwaarden en dat hij geen BTW-factuur ontving.

12. De Incassodienstverlener voert aan dat zij geen reguliere factuur incasseert, maar dat zij de Klager aanspreekt vanwege een onrechtmatige daad, en hem een schikkingsvoorstel heeft gedaan. De Incassodienstverlener stelt dat de brief op vrijdag is verstuurd en zij geen macht heeft over wanneer de post wordt bezorgd. Artikel 4.2 lid 2 Bki zou niet van toepassing zijn op post, maar alleen op huisbezoeken. De termijn zag op een schikkingsvoorstel en volgens de brief zou er bij uitstel langer de tijd zijn om te reageren. Volgens de wet (artikel 6:217 BW) komt met een tegenvoorstel het schikkingsaanbod te vervallen. Volgens de Incassodienstverlener is er bovendien geen sprake van incassokosten in de zin van artikel 6:96 BW, maar van juridische kosten in de zin van artikel 1019h Rv. Het verzuim zou rechtstreeks intreden omdat er sprake is van een onrechtmatige daad. Aangezien de vordering niet voortkomt uit een opdrachtrelatie, maar uit schadevergoeding is de plicht tot schadevergoeding daarmee ontstaan. Artikel 13 lid 3 Wki bepaalt niet dat de Klager eerst de algemene voorwaarden had moeten accepteren

voordat hij aangesproken kon worden. Er is ook geen sprake van dubbele incassokosten, er is alleen een korting weggevallen. De Klager heeft voldoende kans gehad om juridisch advies in te winnen, want in de brief was een mogelijkheid tot uitstel opgenomen. Bovendien schreef de Klager zelf ook advies te hebben ingewonnen. Ten slotte stelt de Incassodienstverlener dat zij geen factuur hoeft te verstrekken, omdat het niet om een geleverde dienst of prestatie gaat, en dat de huisstijl anders is dan het CJIB.

BEOORDELINGSKADER:

13. De Klacht wordt getoetst aan het geschillenreglement van incassoklacht.nl (hierna: het '***Geschillenreglement'***), de Wet kwaliteit incassodienstverlening (de '***Wki'***), alle met de Wki samenhangende regelgeving, zoals het Besluit kwaliteit incassodienstverlening (de '***Bki'***) en de Regeling kwaliteit incassodienstverlening (de '***Rki'***), en schriftelijke uitlatingen van relevante instanties zoals de Inspectie en het Ministerie van Justitie en Veiligheid. De Commissie toetst enkel de gedragingen van de Incassodienstverlener. Over de rechtmatigheid en de hoogte van de onderliggende vordering en over zuiver fiscale kwesties laat de Commissie zich niet uit. De Klager is een eenmanszaak en daarmee een natuurlijk persoon waarop de Wki van toepassing is.

DE BEOORDELING:

14. De Commissie onderscheidt in de Klacht de volgende klachtpunten:
    a. de Incassodienstverlener zou ten onrechte buitengerechtelijke kosten hebben gerekend en ten onrechte geen factuur met betalingstermijn hebben gestuurd;
    b. de Incassodienstverlener zou de Klager op zondag hebben benaderd;
    c. de Incassodienstverlener zou een te korte termijn hebben gehanteerd, de Klager onvoldoende uitstel hebben geboden en hem hebben geïntimideerd en oneigenlijke druk hebben uitgeoefend;
    d. de Incassodienstverlener zou het gevorderde bedrag onvoldoende hebben onderbouwd;
    e. de Incassodienstverlener zou ten onrechte geen algemene voorwaarden hebben verstrekt en geen BTW-factuur hebben gegeven.

Klachtpunt 1: buitengerechtelijke kosten en het ontbreken van een factuur

15. De Klager stelt dat hem ten onrechte incassokosten zijn gerekend en dat eerst een factuur met een betalingstermijn van dertig dagen had moeten worden gestuurd. De Commissie merkt op dat zij over de exacte omvang van de incassokosten geen uitspraak kan doen, nu dit buiten de reikwijdte van de Wki en aanverwante regelgeving valt.

16. In het Bki artikel 3.1 lid 3 is bepaald dat de schriftelijke omschrijving van een vordering een specificatie bedraagt van de hoogte van de incassokosten. Artikel 13 lid 1 van de Wki bepaalt dat een incassodienstverlener er zorg voor moet dragen dat de personen die belast zijn met het verrichten van buitengerechtelijke incassowerkzaamheden voldoende vakbekwaam zijn. In artikel 2.1 van het Bki is vastgelegd dat dit bestaat uit kennis van relevante wetgeving. In artikel

2 van de Rki is bepaald dat dit in elk geval gaat om "*de vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten die van de schuldenaar mag worden gevraagd en de wijze waarop die vergoeding wordt berekend.*" Derhalve kan de Commissie wel oordelen over of de Incassodienstverlener terecht de incassokosten heeft gerekend.

17. De Commissie stelt voorop dat de Klager bedrijfsmatig is aangesproken door de Incassodienstverlener. De wet bepaalt dat enkel natuurlijke personen die *niet* in de uitoefening van een beroep of bedrijf eerst aangemaand moeten worden (artikel 6:96 lid 6 BW). Aangezien Klager juist wel in de uitoefening van een beroep of bedrijf is aangesproken, acht de Commissie het in beginsel niet verwijtbaar dat Klager niet eerst werd aangemaand.

18. Bovendien dient ook een onderscheid gemaakt te worden tussen de buitengerechtelijke incassokosten die bij het versturen van een reguliere factuur van toepassing zijn, en de redelijke kosten ter verkrijging van voldoening buiten rechte die bij een vordering tot schadevergoeding gerekend kunnen worden (artikel 6:96 lid 2 BW). Dat laatste is in onderhavig geval van toepassing, al merkt de Commissie op dat uiteindelijk ook geen bedrag aan incassokosten is betaald. Het ging immers om een schikkingsvoorstel en niet om een regulier incassotraject. Klager heeft ook uiteindelijk een schikkingsbedrag betaald. Ook om deze reden ziet de Commissie geen reden om aan te nemen dat onterecht incassokosten in rekening zouden zijn gebracht.

19. De Commissie acht de Klacht op dit punt dus ongegrond.

Klachtpunt 2: de benadering op zondag

20. De Klager stelt op zondag te zijn benaderd en dat dit niet is toegestaan. Op grond van artikel 4.2 lid 2 Bki mag een Incassodienstverlener een schuldenaar niet op een zondag of algemeen erkende feestdag via elektronische, telefonische of fysieke weg benaderen.[1]

21. De Commissie stelt voorop dat artikel 4.2 lid 2 Bki de Incassodienstverlener verbiedt de schuldenaar op een zondag of algemeen erkende feestdag te benaderen. In de nota van toelichting staat daarover het volgende:

> *"In dit artikel is geregeld wanneer de incassodienstverlener de schuldenaar niet mag benaderen via elektronische, fysieke of telefonische weg. De incassodienstverlener mag de schuldenaar niet benaderen tussen acht uur 's avonds en zeven uur 's ochtends en daarnaast niet op zon- en feestdagen. Hiermee wordt aangesloten bij artikel 64 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering waarin geregeld is wanneer de gerechtsdeurwaarder geen exploten mag doen. Beoogd wordt om de nachtrust van de schuldenaar en diens huisgenoten te beschermen. Buiten deze tijden en dagen is er voor de incassodienstverlener voldoende gelegenheid om de schuldenaar te benaderen."*

[1] Artikel 4.2 lid 2 Bki

22. De Incassodienstverlener voert aan dat het verbod niet ziet op post, maar daarvoor ziet de Commissie geen uitzondering in de wet. Uit de toelichting blijkt ook niet dat de wetgever een uitzondering voor postbezorging beoogd heeft, maar juist dat de wetgever eenzelfde beleid heeft willen toepassen als bij het uitbrengen van exploten.

23. De Incassodienstverlener stelt dat zij geen invloed heeft op het moment van postbezorging en dat het verbod niet ziet op post. De Commissie acht dat standpunt te kort door de bocht. Van een Incassodienstverlener mag gezien het verbod uit de Bki worden verwacht dat zij haar benaderingswijze zo inricht dat de schuldenaar niet op een zondag of algemeen erkende feestdag wordt bereikt. Zij bepaalt zelf op welk moment en met welke verzendwijze zij een brief verstuurt, en kan door haar keuze van verzendmoment of bezorgdienst voorkomen dat een poststuk juist op een zondag of feestdag wordt bezorgd.

24. De Commissie acht de Klacht op dit punt gegrond. De Incassodienstverlener diende er zorg voor te dragen dat haar brief niet op zondag bij de Klager werd bezorgd.

Klachtpunt 3: de termijnen, de intimidatie en oneigenlijke druk

25. De Klager stelt dat een termijn van vijf dagen onredelijk kort is, te meer omdat daarin een weekend viel waardoor in feitelijke zin twee dagen wegvielen, en dat hem geen geldig uitstel werd geboden omdat het bedrag bij uitstel hoger zou worden. Ook stelt de Klager dat er oneigenlijke druk aan hem werd opgelegd en dat de handelswijze van de Incassodienstverlener intimiderend was, bijvoorbeeld doordat de korting verviel toen hij geen schikking trof. Aangezien deze klachtpunten onderlinge samenhang hebben, beoordeelt de Commissie deze klachtpunten gezamenlijk.

26. Op grond van artikel 13 lid 3 Wki draagt een Incassodienstverlener zorg voor een correcte omgang met schuldenaren en schuldeisers. Op grond van artikel 3 lid 1 sub a Rki mag een Incassodienstverlener geen oneigenlijke druk uitoefenen bijvoorbeeld door te dreigen met maatregelen die niet of nog niet kunnen of zullen worden genomen. In een eerdere uitspraak[2] oordeelde de Commissie dat een termijn van vijf dagen in beginsel niet onredelijk is. Een belangrijk verschil met onderhavige zaak is echter dat het in die uitspraak ging om een schikkingsvoorstel na excessieve correspondentie, waar in de eerdere correspondentie wel telkens een termijn van 14 dagen werd geboden. De Commissie merkt op dat het in deze zaak tevens gaat om een schikkingsvoorstel, maar dat eerdere correspondentie met langere termijnen ontbreekt.

27. De termijn van vijf dagen staat in de brief van 28 november 2025. Bij die termijn wordt vermeld dat binnen de termijn bezwaar gemaakt kan worden of uitstel gevraagd kan worden. De Incassodienstverlener stelt daarbij bovendien in de brief dat de Klager binnen die termijn een opgave moet doen van zijn gebruik van de foto's, moet bewijzen hoeveel omzet hij heeft behaald uit de publicatie en op welke plekken de foto's zijn gebruikt. Bij het maken van bezwaar zou het schikkingsvoorstel vervallen en dus het volledige bedrag betaald moeten worden.

[2] Uitspraak 260101 d.d. 23 januari 2026 te raadplegen op incassoklacht.nl

28. De Commissie acht de combinatie van de korte termijn, waarbij de brief op vrijdag 28 november 2025 verstuurd is en dus ook nog twee dagen daarvan in het weekend vallen, in combinatie met de grote gevolgen die daaraan worden gebonden onredelijk in het kader van de Wki. De Klager kreeg hiermee geen reële mogelijkheid om juridisch advies in te winnen, of het gebruik van de foto te inventariseren. Bovendien werd Klager voorgehouden dat hij verplicht opgave moest doen van een aantal zaken, waar hiertoe op hem geen verplichting rustte.

29. Later in het traject meldde de Incassodienstverlener dat er gestart zou zijn met de voorbereidingen voor de rechtszaak en "*die zou op 19 december in Amsterdam zijn"*. De Commissie ziet dit als onredelijke druk. Er wordt namelijk gedreigd met maatregelen die nog niet zullen worden genomen. De Incassodienstverlener mag weliswaar melden dat hij gaat starten met het opstellen van de dagvaarding, maar van een rechtszaak die op 19 december in Amsterdam zou zijn, is geen sprake zolang er geen dagvaarding is uitgebracht. De Incassodienstverlener doet het hiermee voorkomen alsof er reeds een zaak aanhangig is gemaakt. Dit ziet de Commissie als strijdig met artikel 3 lid 1 onder a van de Rki.

30. De Commissie hecht er wel aan op te merken dat de Klager uit hoofde van zijn bedrijf is aangesproken. Dit kan de Incassodienstverlener volgens de Commissie enige ruimte geven om zakelijker te corresponderen en een ander escalatiepad te kiezen dan jegens een consument-schuldenaar passend zou zijn. Dit is echter niet onbegrensd: de Wki beoogt juist te waarborgen dat ook natuurlijke personen die handelen in beroep of bedrijf beschermd worden.

31. De Commissie acht de klacht op deze punten dus gegrond.

Klachtpunt 4: de onderbouwing van het gevorderde bedrag

32. De Klager stelt voorts dat het gevorderde bedrag onvoldoende is onderbouwd, omdat geen bewijs is meegestuurd en is verwezen naar een website waar de gehanteerde bedragen niet te raadplegen zijn.

33. Op grond van artikel 13 lid 2 Wki draagt een Incassodienstverlener zorg voor inzicht in de opbouw van de vordering en specificeert zij zo goed mogelijk waarop de vordering is gebaseerd. Op grond van artikel 4.1 lid 1 Bki benadert zij de aangesproken partij op transparante, ondubbelzinnige, herkenbare en correcte wijze.[3]

34. Het moet voor de aangesproken partij mogelijk zijn de herkomst en de hoogte van het gevorderde bedrag te controleren. Deze eis geldt onverkort wanneer een vordering, zoals hier, wordt gepresenteerd als schadevergoeding op basis van gestelde tarieven: ook dan moet de aangesproken partij kunnen nagaan waarop de bedragen berusten.

[3] Artikel 13 lid 2 Wki en artikel 4.1 lid 1 Bki; vgl. Memorie van Toelichting bij de Wki (Kamerstukken II 2020/21, 35 733, nr. 3).

35. De Incassodienstverlener verwijst naar Pictoright en Stichting Beeld Anoniem, maar laat niet concreet zien waar deze tarieven geraadpleegd kunnen worden of waar deze concreet op gebaseerd zijn. De Commissie stelt vast dat de Incassodienstverlener de gehanteerde tarievenlijst zelf niet zodanig heeft verstrekt of toegankelijk gemaakt dat de Klager de in rekening gebrachte bedragen aan de hand daarvan kon herleiden.

36. Hiermee heeft de Incassodienstverlener onvoldoende inzicht gegeven in de opbouw van het gevorderde bedrag en is zij tekortgeschoten in de op haar rustende verplichting van artikel 13 lid 2 Wki en artikel 4.1 Bki. Daarmee beoordeelt de Commissie uitdrukkelijk niet of de tarieven marktconform zijn, of in de rechtspraak als redelijk zijn aanvaard. Het gaat erom dat de Incassodienstverlener de Klager in staat stelt de gevorderde bedragen te controleren. De Commissie acht dit klachtpunt gegrond.

Klachtpunt 5: algemene voorwaarden en BTW-factuur

37. De Klager stelt dat hem ten onrechte geen algemene voorwaarden zijn verstrekt en dat hem geen BTW-factuur is gegeven.

38. Ten aanzien van de algemene voorwaarden geldt dat de vordering niet voortkomt uit een tussen Partijen gesloten overeenkomst. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat er algemene voorwaarden van toepassing zouden zijn op de rechtsverhouding tussen partijen.

39. Ten aanzien van de verlangde BTW-factuur overweegt de Commissie dat de vraag of over een schadevergoeding omzetbelasting verschuldigd is en of een factuur moet worden uitgereikt, een zuiver fiscale kwestie betreft tussen de Klager, de Opdrachtgever en de Belastingdienst. Een dergelijke kwestie ziet niet op de in de Wki neergelegde kwaliteitseisen aan de incassodienstverlening en valt daarmee buiten de reikwijdte van de klachtenregeling (artikel 2.3 en 2.4 Geschillenreglement).

Conclusie en gevolgen

40. De Klacht is gegrond voor zover deze ziet op de gehanteerde reactietermijn en de daarbij toegepaste oneigenlijke druk, op de benadering op zondag en op de onvoldoende onderbouwing van het gevorderde bedrag. Voor het overige is de Klacht ongegrond, met dien verstande dat de Klacht ten aanzien van de BTW-factuur niet-ontvankelijk is.

41. De Commissie acht het opleggen van een boete of een maatregel een te zware sanctie. Dit geldt al helemaal met het oog op de minnelijke regeling die partijen met elkaar troffen. Nu de Klacht deels gegrond en deels ongegrond is, en er reeds een schikking tussen partijen tot stand is gekomen, acht de Commissie het redelijk en billijk dat ieder der Partijen de eigen kosten draagt, waaronder het eigen Klachtengeld. Voor toewijzing van het verzoek van de Klager om compensatie ziet de Commissie geen grond.

DE BESLISSING:

42. De Commissie:

I. verklaart de Klacht gegrond voor zover deze ziet op de gehanteerde reactietermijn en de daarbij toegepaste oneigenlijke druk, op de benadering op zondag en op de onvoldoende onderbouwing van het gevorderde bedrag;
II. verklaart de Klacht ten aanzien van de BTW-factuur niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond;
III. bepaalt dat ieder der Partijen de eigen kosten draagt.

M. Plas

Voorzitter van de Commissie

De uitspraak van Incassoklacht.nl is een bindend advies. Vernietiging van het bindend advies kan uitsluitend plaatsvinden door het advies ter toetsing voor te leggen aan een rechter binnen twee maanden na verzending van de uitspraak.

Is er sprake van een kennelijke fout, zoals een verschrijving, een fout in partijnamen of een datum, dan kunt u binnen twee weken verzoeken om deze fout te herstellen.